

**Пам'ятайте
про
Україну!**

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250

PIK LXXXVII. Ч. 99. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК. СЕРЕДА, 30-го КВІТНЯ 1980 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, APRIL 30, 1980 No. 99. VOL. LXXXVII.

Конференція Українських Пластових Організацій відбула збори

Союзіва (Н.Н.). — Восьмі з черги збори Конференції Українських Пластових Організацій відбулися на цій оселі УНСоюзу в дні 19 і 20 квітня. У зборах взяло участь 70 делегатів та біля 45 гостей, в тому числі делегати з усіх країн, де діє Пласт, а це: Австралія, Англія, Аргентина, Німеччина, Канада і ЗСА.

Зборами провела президія у складі: голова — пл. сен. Мирослав Лабунька, заступники — Богдан Тарнавський та Ігор Зубенко, секретарі — Оксана Березницька та Ярослав Пришляк. В програмі було слово Начального Пластуна пл. сен. Юрія Старосольського, праці комісії, додаткові звіти уступаючого проводу, дискусія над звітами, звіти праць комісії та вибір нового проводу.

Вечором у суботу 19-го квітня відбулася святкова вечеря, при відкритті якої відзначено 50-ліття Уряду Пластового Сеніорату і в часі якої виголосили доповідь пл. сен. Микола Плавунок, президент Секретаріату СКВУ. Співався ансамбль "Промінь" під керівництвом Богдана Волянського. В неділю 20-го квітня після Служби Божої обрано запропонований Номінаційною комісією під проводом Христі Навроцької — новий пластовий провід у складі:

Головна Пластова Рада: голова — Тарас Дурбак, члени — Роман Рогожа, Віктор Яворський, Дмитро

Попадинець, Юрій Ференцевич, Петро Содоль та Ярослав Падох і заступники — Володимир Рак, Іван Ганкевич, Богдан Колос.

Головна Пластова Булава: голова — Любомир Романків, Слава Рубель — перший заступник, Микола Ставничий — другий заступник (по виховних справах), Юрій Богачевський — третій заступник, Марта Боровик — генеральний секретар, Остап Винник — діловод господарів і фінансів, Лариса Онискевич — голова дослідно-планувальної комісії, Андрій Харак — діловод видань, Андрій Чорний — діловод Пластпраті, булавний новаків — Юрій Шевчук, булавна новачок — Ірина Богачевська, булавний юнаків — Юрій Данилів, булавна юначок — Дора Горбачевська. До ГПБ також входять обрані на своїх з'їздах Дарія Франків — булавна сеніорів, і Всеволод Соколик — булавний старшо-пластунства. Рівночасно кооптовано до ГПБ Мотрю Мільчані — на кореспондентський секретаря, Юрія Яримовича — на протоколярного секретаря, Михайла Бендюка — на скарбника.

Довголітнього визначного пластового провідника пл. сен. Яра Гладкого запрошено стати першим членом заплянованої групи бунів визначних пластових провідників, які дбатимуть про тугість і одність пластової сім'ї.

В Америці

БІЛЯ 100,000 ОСІБ Взяли участь у маніфестації з нагоди "Дня солідарності" зі союветськими жидками, яка відбулася в Нью-Йорку у неділю, 27-го квітня. Демонстранти вимагали від союветської влади дозволу на вийзд тим жидам, які того бажать. Після походу улицями Мангеттену демонстранти зібрались на площі Гаммершильда біля Об'єднаних Націй, де з промовами виступили посади Едвард Кач, губернатор Нью-Йорку, сенатори Джейкоб Джавітс і Деніел Мойніген, кандидат на президента ЗСА конгресмен Джон Андерсон та представники інших кандидатів.

АМЕРИЦІ ПОТРІБНО БУДЕ БІЛЯ 400 НУКЛЕАРНИХ реакторів до кінця цього сторіччя, щоб задовольнити енергетичні потреби населення, — заявив асистент-секретар енергетики Джордж Каннінгем під час з'їзду у Палаті Репрезентантів. Пі час пору у ЗСА працює 72 реактори і якщо ця індустрія задержить теперішній зріст, то до року 2000 вадяться випродкувати біля 200 реакторів, що не задовольнить потреб країни. З уваги на небезпеку радіації за останні два роки закрито біля 20 реакторів, а в минулому році на них не було взагалі замовлень.

ТИРЖА ТИЖНЕВИКІВ, ЯКІ ВІДДАЮТЬ БАГАТО місії місцевим новинажкам, постійно зростають, — твердять представники Крайової асоціації альтернативних новинажських тижневиків, яка об'єднує 37 таких газет. Тираж одного із таких тижневиків "Пасифік Сан", зріс з 1800 у 1966 році до 30,000 в 1980 році, а тираж групи п'ятих тижневиків концерну "Адвокейт", що появляється у штатах Коннектикат і Массачусетс зріс до загального числа 300,000. Цей зріст Асоціація приписує частинно покращенню методів друкування, а передусім зацікавленню читачів льокальними новинажками, що їх "велика преса" ігнорує.

ВИСЛІДИ ГОЛОСУВАННЯ У КОКУСАХ Демократичної партії у стейті Мічиген закріпили за сен. Едвардом Кеннеді 71 делегатів, а 70 за президентом Джіммі Картером. Однак у загальній кількості делегатів, сен. Кеннеді є все ще далеко позаду президента Картера, а щоб мати шанси на номінацію йому треба буде здобути 67 відсотків делегатів у майбутніх правиборах. У міжчасі, опит організації Галлуа, що його опублікував журнал "Ньюзік" виявив, що за конгресменом Джоном Андерсоном, як незалежним кандидатом, голосувало б 22 відсотки громадян. Це коштувало б президентові Картерові поважний відсоток голосів.

ЗСА ВИПУСТИЛИ НА ВОДИ ДРУГИЙ нуклеарний підводний човен типу "Трайдент" в рамках далекойдучого плану побудови біля 30 таких підводних човнів. У порті Гротон, Конн., конгресмен з Мічигену Люсіен Недзі і його дружина формально охрестили цей човен, який має назву "ЮСС Мічиген". Як і під час хрещення першого човна "ЮСС Огайо", рік тому, випущення човна не обійшлося без демонстрацій біля 1,000 осіб, у наслідок яких поліція арештувала 190 демонстрантів.

ПРИГАДКА

Пригадусмо всім передлатникам "Свободи", що від 1-го травня ц.р. англомовний "Український Тижневик" (The Ukrainian Weekly) висилатиметься вже тільки тим передлатникам щоденника, які собі цей тижневик окремо замовлять і передлатять. Усі передлатники щоденника вже одержали, або ще одержать окремі повідомлення в цій справі та карточки і зворотну коверту на замовлення. Прохасмо їх негайно виповнити та повернути нам разом з належною передлатною.

АДМІНІСТРАЦІЯ "СВОБОДИ"

ПРЕЗИДЕНТ КАРТЕР ГОСТРО ТАВРУЄ ПОВЕДІНКУ ІРАНЦІВ ЗА „НАРУГУ НАД МЕРТВИМИ“

Сан Антоніо, Техас — Президент Джіммі Картер, відвідуючи 5-ох поранених у планованій рятунковій акції в Ірані американських вояків, натаврував іранські власті за публічне виставлення іранських екстремістами тіл загиблих в акції всімох вояків, називаючи це великою наругою над погібленими і порушенням усіх принципів гуманності і людської пристойності. Президент підкреслює, що він був глибоко вражений поведінкою іранців, "а їхня негуманна поведінка вказує, з ким ми маємо до діла, у намаганнях звільнення американців". Президент додає, що його Адміністрація, як ніколи досі, буде намагатися добитися звільнення закладників, — дипломатів і працівників амбасад ЗСА, які були незаконно ув'язнені під час захоплення американської амбасад в Теграні 6 місяців тому.

Говорячи про заслуги учасників тієї невдалої рятункової акції, президент Картер хвалив їхню відвагу і відданість, бо всі вони зголошались були добровільно і готові були виконати героїський акт, щоб тільки добитися звільнення їхніх друзів з незаконного ув'язнення.

Як тільки моторкада з президентом Картером наближалася до військового

шпиталю, де тимчасово лежать поранені в Ірані вояки, понад 1,000 осіб, переважно військовики і персонал шпиталю, сильно оплескували і виголосували привітні гасла у хвилині, як наближався автомобіль з Президентом. Картер вітав загиблих помахом руки, але на обличчі не було в нього звичного йому усміху. Кореспонденти, які супроводжували Президента у його поїзді до Техасу, заявляють, що крім іранських поїлді, Президент мабуть, був зажурений резигнацією з посту державного секретаря Сайруса Венса. Відповідаючи на запитання кореспондентів, президент Картер заявив, що він не думає, щоб резигнація Венса мала негативний вплив на намагання Уряду звільнити закладників за всяку ціну в майбутньому.

Ненадійний візд Президента з Білого Дому, — кажуть офіційні чинники, — не мав політичного характеру, хоч, як відомо, чергові важливі правибори в Техасі, відбуватимуться вже цієї суботи, 3-го травня. Крім короткої зустрічі з кореспондентами, Картер не виступав ніде публічно і не виголосив промов. Президента супроводжували в подорожі секретар оборони Герольд Бровн, голова демократичної більшості в Конгресі конгресмен Джім Райт і Пітер Шефер, брат одного з поранених вояків.

НАСЕЛЕННЯ ЗСА СХВАЛЮЄ СПРОБУ ВИЗВОЛЕННЯ ЗАКЛАДНИКІВ В ІРАНІ

Вашінгтон. — Переважаючи більшість населення ЗСА і політичні лідери країни схвалюють рішення президента Джіммі Картера перевести рейд з метою звільнення американських закладників в Теграні, хоча не приховують розчарування невдачею, яка створює сумніви щодо мілітарної спроможності американських збройних сил. Тисячі опитуваних американською пресою громадян, в тому числі й родини закладників та батьки і приятелі вояків, що згинув під час рейду, майже без винятку виявили велику дозу патріотизму, уважаючи, що таку чи іншу спробу треба було робити раніше і не слід такої чи іншої акції виключати з майбутнього, якщо американських закладників не владється звільнити мирними заходами.

Деякі члени Конгресу ЗСА уважають, що президент Джіммі Картер повинен був консультуватися у провідників обидвох палат згідно зі законом з 1973 року. Провідник демократичної більшості в Сенаті, Роберт Бірд, заявив, що президент Картер поінформовав його про план спроби визволення закладників, але не сказав йому, коли цей план буде приміненний. Він висловив розчарування, що аж три гелікоптери виявили ушкодження і з уваги на це він поставив перед Конгресом питання повної перевірки цієї справи.

Багато осіб також kwestіюють підбирання часу на рейд, беручи до уваги той факт, що кілька днів раніше Японія та західноєвропейські союзники ЗСА погодилися примінути строги санкції проти Ірану з вимогою звільнення закладників.

Повне довір'я до розсудку президента Картера висловили родини загинувших вояків, а родини закладників, після перших побоювань за їхню долю, висловили надію, що спроба визволення їх переконає іранців, що ЗСА не закінчить заходів у майбутньому. Втім було становиме Барбери Тімм, матері одного із

закладників, який раніше дозволено з ним побачитися. Вона "перепросила" іранців за рішення президента Картера, гостро його критикувавши.

У загальному, населення країни є тої думки, що Уряд ЗСА повинен застосувати ще більш гострі заходи з метою звільнення закладників, включно з морською блокадою Ірану. Однак багато невисвіснених питань у зв'язку з невдалою спробою турбує населення країни, викликаючи сумніви щодо мілітарної потужності ЗСА, здібності добровільної армії і належного технічного рівня зброї.

Солідарність з президентом Картером виявили всі кандидати у президентських виборах.

ПІСЛЯ РЕЗИГНАЦІЇ САЙРУСА ВЕНСА ПЕРЕДБАЧАЮТЬСЯ ЗМІНИ В ПОЛІТИЦІ ЗСА

Вашінгтон, Д.К. — Резигнація Сайруса Венса з посту державного секретаря викликала у Вашингтоні та в світі багато коментарів. Передбачаються чималі зміни в дотеперішній американській політиці. Загальною опінією є, що ці зміни не будуть наглі, але наступатимуть вони поступово у виразно визначеному напрямі.

Протягом майже чотирьох років на пості державного секретаря Сайрус Венс здобув у Вашингтоні широкі симпатії. Навіть ті, які не погоджувалися з його загальною політикою відносно СРСР, признавали за ним глибоке розуміння проблеми шире шукання розв'язки для неї. Загальну опінію найкраще відбивав найчастіше повторювана фраза про Венса і його політику, що він "пробував чесно і рішуче, але успіху не мав".

У Західній Європі реакція на резигнацію Венса спокійна. Загальною думкою є, що ця резигнація підкреслює в очах "приятелів і противників", що аме-

НЕПОГОДЖУВАННЯ З РЯТУНКОВОЮ МІСІЄЮ В ІРАНІ БУЛО ПРИЧИНОЮ РЕЗИГНАЦІЇ ВЕНСА

Державний секретар Сайрус Р. Венс (зліва) із речником Державного департаменту Голдінгом Картером III під час публічного проголошення своєї резигнації на пресовій конференції в Державному департаменті

Вашінгтон. — Сайрус Венс зрезигнував з посту державного секретаря тому, що він не погоджувався з рішенням президента Джіммі Картера щодо військової рятункової місії в Ірані для визволення затриманих там як закладників американських дипломатів і з принципових причин не міг тієї місії публічно підтримувати. Свою резигнацію Сайрус Венс планував протягом одного тижня перед остаточним виконанням плану тієї рятункової місії в Ірані і про це він поінформовав президента Картера 21-го квітня, отже на три дні перед остаточним виконанням місії, яка, як відомо, не мала успіху з технічних причин. Венс не погоджувався з планом тієї місії з принципових мотивів. У власноручно написаному листі до президента Картера державний секретар писав: "Я знаю, як глибоко Ви обмірковували своє рішення в справі Ірану."

Я бажав би, щоб я міг Вас підтримати в цьому. Але з причин, про які ми говорили, я цього не міг". З кола близьких співробітників Венса тепер інформують, що державний секретар всіляко намагався переконати Президента, що заплянована рятункова місія в Ірані, скерована на те, щоб несподівано військовою акцією врятувати затриманих там уже пів року закладників війсьничими "студентами" екстремістами 53 американських дипломатів, не корисна ані у військовому, ані в політичному — дипломатичному відношенні. Проте, намагання Венса не мали успіху і з ними не погоджувався ані Президент, ані

Між можливими наступними Сайруса Венса називається зокрема Воррен М. Крістофера, дотеперішнього заступника державного секретаря.

Венс був переконаним прихильником шукання зля до рішучих і твердих заходів. Свідомі цього європейські уряди підкреслюють, що у відношенні до Ірану, що не вичерпані всі засоби мирного тиску і санкцій. На конференції прем'єрів європейських урядів з участю президента Франції Жіскара д'Естена в Люксембурзі союзники підтвердили свою підтримку американській політиці. Устами передвіника тієї конференції, нового італійського прем'єра Франческо Канігана також заявили, що розв'язки іранської проблеми "треба шукати при допомозі мирних засобів". Так само висловилися прем'єр Великої Британії Маргарета Течер, яка виступила проти замінування або морської блокади Ірану. Інші підкреслили, що в обличчя повороту американської політики на загострення курсу у відношенні до Москви, така тактика супроти Ірану єдино можлива.

Найбільше незадоволені резигнацією Венса в Москві бо там знають, що це значить. Венс був переконаним прихильником шукання зля до рішучих і твердих заходів. Свідомі цього європейські уряди підкреслюють, що у відношенні до Ірану, що не вичерпані всі засоби мирного тиску і санкцій. На конференції прем'єрів європейських урядів з участю президента Франції Жіскара д'Естена в Люксембурзі союзники підтвердили свою підтримку американській політиці. Устами передвіника тієї конференції, нового італійського прем'єра Франческо Канігана також заявили, що розв'язки іранської проблеми "треба шукати при допомозі мирних засобів". Так само висловилися прем'єр Великої Британії Маргарета Течер, яка виступила проти замінування або морської блокади Ірану. Інші підкреслили, що в обличчя повороту американської політики на загострення курсу у відношенні до Москви, така тактика супроти Ірану єдино можлива.

ЧОРНОВОЛА МАЮТЬ СУДИТИ В ЯКУТІІ

Нью-Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — До попереднього повідомлення про арешт Вячеслава Чорновола, прийшла додаткова вістка про те, що 8 квітня Чорновола, який перебував на засланні в Нюрбі, Якутської АССР, вислали в ірландію до м. Мірний, де його арештували за спробу "звільнення". Тепер ясно, що це "вирядження" було запляноване з метою влаштувати новий погром над одним з видатніших членів українського руху опору. Як відомо, Чорновол, хоч був три рази суджений і покараний, останньою приєднався до української групи сприяння виконанню Гельсінкських угод.

Потрібні негайні заходи для його оборони.

Як інформують, канадський адвокат у Торонті Джеймс Лок'ер (James Lockyer), колишній генеральний секретар Канадського відділення Міжнародної Амністії, погодився правно захищати Чорновола. Наслідки теж інформації,

Вячеслав Чорновіл, що органи влади почали розважати Сосновки в комплексі Мордовських таборів, де відбувають покарання політ'язні, зокрема українці. У таборі ч. 385/3-5 перебувають, м. ін. Микола Руденко та Юрій Бальзо. За неозначені "провини" з таборів в'язниці КПТ сидять Мирослав Маринювич і Микола Матусевич.

Натомість в таборах на території України у в'язні Микола Горбаль (с. Ольшанське Миколаївської області) і Юрій Литвин (с. Буча Київської області).

У світі

НАФТОВО-БЕНЗИНОВА ІНДУСТРІЯ В СВІТІ легковажить погрозу Ірану продавати ропу Союветському Союзові і сателітам, вважаючи, що це неактуальне з двох причин: ціна на іранську нафту зависає, а крім цього, за залізною заслоною немає споруд для її magazинування.

САВДІЙСЬКА АРАБІЯ ПОРОБИЛА ВСІ ПОТРІБНІ технічні уліпшення, щоб у зв'язку зі складом і можливістю повного стримання іранської продукції нафтової ропи піднести свою продукцію на 20 процентів. Це повністю покриє недобір іранської нафти.

В ЛОНДОНІ ЗНОВ ВБИТО ЛІВІЦІ, ПРОТИВНИКА лівійського диктатора Муммара ель-Кадафі. Протягом одного тижня це другий такий випадок. Мустафа Рамадан вбито минулої п'ятниці, коли він вийшов з мечеті в Лондоні, а Магмуда Нафу в його власному бюрі, де він вів адвокатську практику.

В АФГАНІСТАНІ ПІСЛЯ УСУНЕННЯ, А В ДЕЯКИХ випадках арештування губернаторів, більшовицьке командування призначило в шести провінціях губернаторів.

АЯТОЛЛА ХОМЕЙНІ У СВОЄМУ ВИСТУПІ по радіо після невдалої американської спроби звільнити закладників, заявив: "Я мушу підкреслити ситуацію в Курдистані, де збиті з дороги ліві групи і ті, які проти Ісламу, викликали повстання, як теж події в університетах, де ліві американські (!) групи владисли до заворушень, як також заворушення спричинені в ісламистичним урядом. Ірак у зв'язку з іранською кордоном... Я молюся до Всемогучого Аллаха за іслам і за мусульманську могутність та за те, щоб пообтинати руки..."

В МОСКВІ, ПІСЛЯ ОТРИМАННЯ ВІДОМОСТЕЙ про американську спробу звільнити закладників, видано офіційний коментар, що це була спроба висалки "американської збройної сили" а американську політику названо "перфідною". ТАСС назвав цю гуманітарну спробу "бандитським нападом на суверенну державу", який "ломить усі норми міжнародного права".

ТУРЕЦЬКІ ТЕРОРИСТИ ОСТАННІМ ЧАСОМ почали вбивати чораз більше військових старшин. Після вбивства поручника Осмера Коца, шеф генерального штабу, ген. Кенен Еврен, видав звернення, в якому заповів "вирівнювання рахунку" з терористами.

ВЖИВАННЯ ХЕМІЧНОЇ ЗБРОЇ І ГАЗІВ союветськими військами в Афганістані і в Індокитаї повинно бути перевірене окремою міжнародною комісією або й Об'єднаними Націями, — твердять підсекретар Державного департаменту ЗСА Метью Німеч, вказуючи на свідчення втікачів з тих країн та інші ще неперевірені джерела. Німеч висловив офіційне становище Уряду ЗСА під час свідчень Палати Репрезентантів, заявляючи, що це питання ґрунтовно перевіряється та що існує можливість, що осінню цього року ЗСА видвигнуть цю справу в Об'єднаних Націях.

ПІСЛЯ УСТУПЛЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА ПІВДЕННОГО Емену, Абделя Фатеха Ісмаїла, і перебрания того посту теперішнім прем'єром Алі Насером Могаммедом, згідно з опінією знавців, приїде до сповільнення заходів для об'єднання обидвох Еменів. А це значило б, що в Південному Емені перемогли країни промислових елементів, які є проти такої злики. Одночасно з тим повідомленням надійшли інформації, що Південний Емен почав посилено розбудовувати свою агентурну систему в Емені.

ПРАВЛЯЧА ХУНТА В АРГЕНТИНІ, ОЧОЛЕНА президентом генералом Віделя, гаряче заперечувала про ті кінцевого рапорту Міжамериканської Комісії Людських Прав, яку очолює проф. Ратгерс університету в Нью-Джерсі, Том Фарер. Хунта пояснює, що коли вона перебрала владу від вдови по Пероні, Ізабелі Мартінес Перон, то ліві міські терористи повністю зазнарзували були країну, що трізло повним розладом та упадком. На думку членів хунти, тільки завдяки рішучим і суворим мірам, включно з езекуціями приловлених терористів, вдалося навести лад і порядок.

НОВИЙ ЛІБЕРІЙСЬКИЙ УРЯД, ЯКИЙ ПЕРЕБРАВ владу в Монровії після перевороту, доручив розстріляти 13 міністрів і високих урядовців попереднього уряду. Розстріл переведено публічно на головній площі міста, а тисячі глядачів радісними окликами й оплесками вітали його. Перед тим над розстріляними формально відбувся військовий суд, але вони не мали дозволу на оборонців і не подано до відома в чому їх обвинувачували.

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Рішучість і перелом

Для повного розуміння ваги й наслідків американської спроби звільнити закладників в Теграні треба глянути на тло, на якому та спроба відбулася. Після катастрофальної невдачі американських збройних зусиль у В'єтнамі, Камбоджі і Ляосі не лише серед переважаючої частини американської громадськості, але й у її керівних колах та серед державних діячів закріпилася думка: Ніколи більше! Ця думка ніколи не була як слід проаналізована, але як психічна реакція вона унапрямувала поступання американської політики. Ніколи більше не вставляти силою і зброєю на далекі терени, не включуватися в розв'язку різних конфліктів, ніколи більше не висилати американських експедиційних корпусів, навіть якщо це морально було зовсім оправдане і якщо б під загрозою були життєві американські інтереси.

Власне така постава дала змогу Москві на протязі останніх років інтервеніувати зброєю в найбільше віддалених країнах, на континентах, де перед тим вона не мала ніяких справ, ні інтересів. Москва жила наперед кубинських наслідків, які таким способом свого кров'яного платили Москві за її матеріальну допомогу, а відтак жили безпосередньо і свої збройні частини великою масою в Афганістані. Однак, заки дійшло до Афганістану, союветські військовики навіть більшими групами не брали участь у вишолі різних лівих партизанів, чи армійських частин прихильних ім урядів, але керували й боролися у бойових операціях, як, наприклад, в Етіопії, Південному Ємені, або висилали своїх бойових летунів, як у війні проти Ізраїлю.

Таким чином катастрофальні і небезпечні для Америки й взагалі для цілого світового суспільства наслідки такого американського поступання ставали кожного дня очевиднішими та небезпечнішими. Накінці уже не лише Москва ризикувала на різні авантюри, знаючи, що вони пройдуть безкарно, але ось в Ірані групи фанатиків, при підтримці державних чиновників, вчиняють таке, що ще недавно не можна було й подумати.

Напад тих фанатиків на американську амбасаду — неймовірно під кожним оглядом. Колись, за „нормальних умов“ інтервенція нападеної країни, в даному разі ЗСА, для звільнення своїх громадян і покрання винних була б такою очевидною й самозрозумілою, що на неї не прийшлося б довго чекати. А в першу чергу навіть такі ісламські фанатики не зважилися б на таке.

А вже іранські державні чиновники, першим обов'язком яких було вирвати закладників з рук невідповідальної товпи і передати американському уряду, поведилися так, що подібного в історії важко знайти. Правда, крім сподівань на американську поблажливість, вони ще постійно віддавали підтримку з Москви і заохоту до дальших ексцесів, штовхали їх до підтримки терористам деякі американські союзники тим, що примикали очі на це, а навіть значна частина американської публічної опінії, яка, замість тиснути на Іран категоричними й безумовними вимогами негайно віддати безправно арештованих і притримуваних, натискала на Президента і його уряд, щоб ті терпеливо чекали.

Наслідком того затиснувся такий вузол, що розв'язати його вже не можна було. Його треба було розтяти. Власне таким розтином була американська спроба, хоч невадала, силою звільнити закладників. Президент ЗСА ризикує жити сили і тим доконав величезного перелому. Наслідки цієї рішучості Президента будуть дуже вагомими. Насамперед кожен знає, що в потребі ЗСА можуть ужити сили. Кожен знає, що Уряд ЗСА не буде надалі вичікувати до безконечності на направлення лиха в міжнародному житті, що нападений може розраховувати на оборону, а агресор наткнеться на широкий против.

Невадка на підсвітку Ірану є невадкою. І з того треба витягнути висновки. В тій невадці ж ніяк не винен ні Президент, ні його уряд. За переведення кожної акції відповідають ті, що її технічно переводять. Президент відповідає за рішення, що робити, але відповідальність за те, як це зроблено, лежить на інших. І коли вже Президент і ЗСА зважилися реально і мужньо відповідати на різні виклики, постає потреба мати відповідні інструменти і відповідних людей до переведення тих відповідей у життя. Люди не лише віддані і вірні, свідомі великих цілей своєї країни, але й витреновані до можливих людських меж злібних до найбільш складних акцій. Бо акції можуть вимагати не лише рішучості, крайньої напруги всіх людських уміностей, але не раз і жертви, великої жертви.

Я. Гайвас

ВЕЛИКА ГРА

В другій половині квітня побували у Вашингтоні наперед президент Египту Анвар Садат, а після прем'єр Ізраїля Менахем Бегін. Повідомлення про їхні заплановані приїзди, а після про переведення ними розмови й їхні результати наголосували, що центром розмов була справа автономії для арабських мешканців Палестини. 26 травня минає речення, який устійно в Вашингтоні в часі „конференції на вершинах“ з участю президента Картера, президента Садата і прем'єра Бегіна. Згідно з комунікатами, питання автономії перегляне й рішення, що коли б не пощастило до назначеного речення їх закінчити, тоді їх продовжуватимуть. Після відбуття зустрічей і розмов, американська преса не багато пише й аналізує проблему автономії і як вона сьогодні стоїть.

Автономія для палестинців є однією з проблем, які чекують свої пологоди. Вона є частиною комплексу, що обнімає багато більше, вагомий питань не лише Близького і Середнього Сходу, але й розв'язку яких матиме поважні наслідки взагалі в укладі світових сил. Саме тому обидва гості приїздили до Вашингтону в такому гарячому часі, коли конфлікт на тих теренах, після державного перевороту в Ірані вийшов у зовсім нову стадію.

Поминути мовчанкою, або обійти того конфлікту у розмовах у Вашингтоні не могли. Бо в квітні вже „карти“ заінтересованих у ньому сторін і його вислід лежали на столі. Все було очевидним, що Хомейні й коло людей довкруги нього не опанували й опанувати не зможуть витвореного положення, що вони зовсім неправильно його розуміють, а засоби, якими вони хотіли б розв'язати ними самими створені клопоти, не тільки, що нічого не розв'язують, але навпаки, ще гірше затюжують. Далі буде очевидним, що Москва, зорієнтувавшись у безвиглядності іранського положення і його наслідків, перейшла до наступу в різних напрямках. Ціллю її сучасних ініціатив є не тільки підпорядкувати собі найширші сумежні полоти, як Афганістан, Іран, може ще й інші ісламські країни, очевидно, з метою створити з них плацдарми до дальших наступів. Накінці в часі розмов було видно, що ніяка силова інтервенція з-поза того обшору не врятує його тривало. На ньому мусять постати місцеві сили, які при підтримці зі зовні єдині зможуть відбити намічені наступу російського імперіалізму й комунізму, опанувати ситуацію й дати такий напрямком подіям, який буде корисний як народам тієї полоти, так і дальшим народам.

Ціль велика, ставка

неабияка, але для її досягнення треба великих сил, ясної візі майбутнього, а в першу чергу готовості на велику гру. А хто ж є ті гравці і які їх цілі? Про президента Картера не приходиться говорити, бо його особистість, життєві ідеали для нас як на долоні. Інша справа з двома другими контрагентами. І хоч сфера їхньої діяльності значно менша, сили до їхньої розпорядимості також не великі, але від них залежить дальший розвиток подій в їхніх країнах і в сусідстві.

Президент Садат показав себе в той час, коли в сонячний листопадовий день 1977 єгипетський літак приземлився з ним на летовищі в Ізраїлю. Цей день є однією з тих історичних дат, які починають нову добу на даному обшорі. Але щоб такі дні започаткували справді таку добу, а не закінчилися звичайною авантюрою, щоб вони самі не були авантюрою і звичайною „показухою“, вони мусять бути елементом чогось ширшого, далекозорого і тривалого.

Ясно, що президент Садат хоче миру для Єгипту, добробуту для його населення, найкращих можливостей розвитку для єгипетської людини. Але ж Єгипт є частиною Близького і Середнього Сходу, пов'язаний з тими теренами не лише минулим, але й майбутнім, його не відгородити від того оточення ні якою межею, ні навіть силою. Отже, забезпечити його майбутнє, це значить включити в ці майбутні плани і цілу полосу.

Арабські народи і цілий ісламський світ ще далеко не закрипили тих фізичних і духовних рам, у яких вони будуть шукати свого самоздійснення. „Арабська єдність“, панарабізм — ці гасла відбивають сучасний перехідний стан, а не тривалі вартості. Інтереси арабських народів далеко не ті самі. Вони різні і не раз протилежні. Але „арабська єдність“ яка не всілі створити однієї арабської нації, кидає свою густу тінь на розвиток подій. Іслам, який формував цю географічну полосу, не проявив себе як чинник, що допомагає зформуватися націям. В ньому була внутрішня стихія, законність, проявлялися понад націями і понад народами. В домі імперії він відіграв свою творчу роль, але в домі націй держав він ще цієї ролі не знайшов.

І коли сьогодні президент Садат дивиться у майбутнє, то єдиною діючою і формуючою віхою для нього може бути тільки Єгипет і ті сили, які можна довкруги нього об'єднати. І власне це є тією великою ставкою, на яку наставлена його гра. Не зважаючи на іслам, „арабську єдність“ тощо, арабський обшор є в

(Закінчення на стор. 3)

Александр Гідоні

ВІД КАБУЛУ ДО КИЄВА

Географічна віддалість тих чи тих злочинів сама по собі ще не визначає їхнього діпазону. Проте широта географічного діпазону вже є серйозним показником. Дрібний розбійник з великого шляху — явище малоприємне, але великий розбійник з великого шляху — це жак першої величини. І власне таким великим розбійником є союветський імперіалізм. Останнім доказом його непогамовної злочинності діпазону є повенлення нації, яких географія покарає нелегким сусідством з ним, — є союветська агресія в Афганістані.

Даний доказ звучить з особливою вагою, якщо згадати генеалогічний список колоніальних авантур Москви. Кабул — столиця мусульманського Афганістану, захоплена союветським десантом, — настільки ж органічна ланка в цьому списку, як, наприклад, Київ — столиця християнської України, який насильно включений у російсько-союветську імперську орбіту. При чому, якщо інтервенція в Афганістані позначена рисами колоніальної екстравагантності, то систематичне повенлення України — це, так би мовити, класичний ретинний приклад брудної „роботи“ московських колонізаторів — роботи, яка велася протягом століть.

Тільки на перший погляд зіставлення Кабулу і Києва може здатися натягнутим. При більш глибокому вникненні в суть явищ ми бачимо, як з гнітючою однорідністю здійснювалися загартувальні акції московського імперіалізму проти сусідів. Найчастіше для цих акцій підшукували привід. Якщо ж вже дуже натискали, то в Москві не вагалися й жити оправдання: переможців, мовляв, не судять...

Але судять і переможців! З історії не завжди витягають науку, проте саме по собі наука історія дає. Одна з них полягає в тому, що кара все таки приходить, і неправе діло рано чи пізно буде покарано. Союветський Союз приречений на глибоке й хворобливе „загрузання“ в Афганістані, що ж торкається української проблеми, то її невірність у рамках існування союветської імперії вагітна для Москви таким вибухом, в порівнянні з яким проблема війни з афганськими повстанцями виступає легким маневруванням, а не війною. Від Києва до Кабулу — такий спектр багатовікової агресії Москви проти її сусідів.

І коли тепер, у цій хвилі обурення, яка охопила вільний світ в зв'язку з інтервенцією Союветів у Афганістані, чути нотки здивування (мовляв, як можна отак нахабно топтати міжнародні

(1)

закони; так безкарно глумитися над справедливостю?) хочеться здивуватися зустрічним способом: запитати: а чого ж ви очікували, власне, від представників останньої на планеті колоніальної імперії, що збереглася досі? Невже ви не розумієте, що вже одним фактом свого існування у вигляді велетенського євразійського колоса союветська імперія „прирекла“ себе на перманентну агресивність. А тут ще й традиції минулого...

Власне, з кривавого туману цих традицій вирине образ Києва — колдиси слов'янства, символу України, і в той же час міста, велике призначення якого так жорстоко переписано задрібною Москвою. Якими світлинами шляхами могли б розвиватися долі слов'янських народів — українського, білоруського і російського, — якщо б вони жили за законами рівності, якщо б російський колоніалізм не нав'язав собі роллю горезвісного „старшого брата“? Залиша „братня“ рука так і простягається з того часу: що тоді до своїх християнських сусідів, що тепер — до мусульманського Афганістану. Ні міркування розуму, ні релігійні молитви, ні сам дух нашої антиколоніальної епохи — ніщо покищо не зупиняє повенелювача, який зарвався. Зупинити його тільки відпала.

Логіка агресорів така, що, як правило, ім — які топчуть справедливості — хочеться виглядати її поборниками. І починаються фальсифікації історичних фактів, посилення на традиції, доказування власної „гуманності“ і „мало-мало не жертвенності“. Україна і її повенелювач — приклад в цьому пляні найкільоритніший. „Переяславська Рада“ 1654 року і політичні потягнення Богдана Хмельницького оголошуються „найзаконнішою основою“ для захоплення російськими України. Тоді, як, скажімо, Іван Гоголь і Мазепа, які не бажали своїй батьківщині долі колонії російської, тавруються як „зрадники“ і царськими істориками минулого, і їхніми союветськими продовжувачами марксистсько-ленінського зрака. Здавалося б, це справа українців вирішувати, хто у них герой, а хто злочинець, — ба, ні, Москва вважає своїм обов'язком (набравшись в трактуванні власної історії) перелічувати на пропагандистсько-колоніальній лад історичне минуле України. А якщо під гомін систематичної русифікації Союветам пощастить довести, що, мовляв, Київ — „російське місто“, то хіба не розуміють, що і для Кабулу знайдуться підстави бути русифікованим.

(Продовження буде)

ПОТВЕРДЖЕННЯ ТИРАНІЇ

(В.Д.). — Якщо хтось на світі сумнівався в нелюдській і невилічній системі комунізму, то масова втеча 10,000 кубинців до Перуанської амбасди в Гавані хіба є найкращим доказом про настійну населення Куби щодо комуністичного режиму та його голови Фідела Кастра.

Цей модерний „вихід з комуністичної неволі“ почався з того, коли уряд Кастри відіграв озброєних поліціантів з-під амбасди, які хотіли арештувати кількох осіб, що втекли до амбасди та просили політичного азилу. Що здивувало світ, це те, що така маса народу втекла до чужинської амбасди майже в кількох годинах часу.

Тут пригадати треба, що після закінчення Другої світової війни сотні тисяч втікачів і перемічених осіб з СССР і Східної Європи відмовлялися повертатися до своїх країн зі страху перед брутальними репресіями та нищенням Сталіна та його вилучників у сателітних країнах. Ми знаємо про „примусову репатріацію“, ми знаємо про „мур ганьби“ в Берліні та про драматичні втечі німців з Східної Німеччини. Ми також є свідомі великої людської трагедії у В'єтнамі і Камбоджі, де комуністичні диктатори нищать сотні тисяч невинних людей.

Тепер подібна трагедія розгортається на Кубі де втедає міль від берегів Флориди. Не зважаючи на велику трагедію кубинського народу, є ще багато людей і в Америці і деінде, які вважають Кубу за модель „модерної соціалістичної держави“.

Також, не зважаючи на очевидний провал системи „робітничого раю“, марксистські ватажки не тільки держать кубинський народ під тоталітарним чоботом, але під проводом і з допомогою Москви вони ширять терор і підготували прокомуністичні перевороти в Південній Америці.

Кілька місяців тому Вашингтон був обурений присутністю в Кубі бригади союветських військ, яких — за словами президента Картера — Америка не могла толерувати. Однак після кількох конференцій між представниками американського Уряду та союветської амбасди проголошено, що ті союветські бойові частини на Кубі є для вишколу кубинських військовиків і що „вони не мають ніяких

стратегічних завдань“, і на тому справу закінчено.

Проте на питання, чому ці військові частини далі перебувають на Кубі, не дано задовільної відповіді. Дехто з знавців думають, що соювети встановили на Кубі високо розвинену електроніку шпигунську систему, сторожами якої є ці союветські військові частини. Ці електронічні апарати переловлюють американські етерні телефонічні розмови та компютерні звідомлення. Соювети не мають довіря до кубинців у тих справах і тому введено на Кубу союветські бойові частини.

Ще інша теорія каже, що Москва боїться за режим Кастри і тому вислала ці бойові частини для захисту й оборони Кастри та його зневаженого населення тоталітарного режиму.

Під кожним оглядом кастриський режим доправадив народ до крайньої нужди та лихоліття: Москва платить Кубі три мільярди доларів річно за те, що тисячі кубинців вмирають за московський імперіалізм у Африці.

Втримуючи „бойову бригаду“ на Кубі та втихомирюючи американські протести з цього приводу, Кремль дає до зрозуміння прокомуністичним групам у Центральній і Південній Америці, що і вони можуть сподіватися від Москви матеріальної та мілітарної допомоги, якщо „марксистські революціонери“ приймуть до влади, як це вона робить у випадку Куби.

Комуністичний терор, безвиглядне економічне положення та порушення всіх прав людини — це є ті кричущі причини, які спонукали 10,000 кубинців шукати притулку в перуанській амбасаді в Гавані. Америка зробила гуманний жест, приймаючи 3,500 тих втікачів на сталі перебування в Америці.

Але на цьому гуманному кроці не повинно кінчатися зацікавлення Америки Кубою. В першу чергу ЗСА мусять пам'ятати, що присутність союветських бойових частин на Кубі є великою загрозою для стабільності і миру в Центральній Америці навіть коли їхнє число не велике.

Новий президент Америки, якого виберуть цієї осені, мусять твердо сказати Москві, що всі далішні зносини з СССР залежатимуть від того, чи Москва забере ті частини з Куби, чи ні.

ПІД ЧАС, КОЛИ ПРОДУКЦІЯ АМЕРИКАНСЬКИХ автомобільних заводів впала в другій половині квітня на 35%, продукція японських автомобільних заводів зросла приблизно за цей самий час на 15%.

ЩОРАЗ БІЛЬШЕ ЧИСЛО АМЕРИКАНСЬКИХ ФІРМ схилилося до продукції автомобілів гнаних електрикою з уваги на брак бензину. Компанія Дженерал Моторс планує збільшити продукцію електромобілів на 10 відсотків у 1980-их роках, а цілий ряд інших фірм, зокрема у теплих стеях, вже почав їх виробляти. У теплих стеях автомобілі гнати електрикою працюють краще, як у холодах, тому ті стеї ставитимуть головний ринок збутку. Під цю пору у ЗСА є біля 2,000 електромобілів, при чому поштова служба ЗСА користується у Каліфорнії 352 такими автомобілями вже від 1975 року.

Лев Яцкевич

ІСТОРІЯ ЦИВІЛІЗАЦІЇ СВІТУ

Минулого року на полицях книгарень з'явився 11-ий том епохального твору „Історія цивілізації“ Вілла та Арієлі Дюранти п. з. „Доба Наполеона“. Цим томом вони закінчили свою біля 50-річну надлим працю, в яку була включена низка поїздок майже до кожної країни, історія якої ввійшла до плетива цього епохального твору.

Мимохіт нагадується ще одна 11-томова „Історія України-Руси“ проф. Михайла Грушевського, що її він доправадив до Гадяцької Угоди. Написання цієї історії забрало йому також майже півстоліття. Різниця була однак у тому, що наш учений не мав ні відповідних ресурсів на подорожі та історичні дослідження, ні стільки вільного часу, що подорожує Дюранти, які почали писати свою „Історію цивілізації“ по переході на смертну. Дюранти сповнилося цього року 94 роки, а його дружині 81 літ.

Кожний том їхнього твору становить відрубну цілість для себе, має окремий заголовок та присвячений одній характеристичній добі або особі. У 11-ом томі „Наша орієнтальна спадщина“ представлено розвиток релігійства, який був зумовлений розвитком невилічності. До цього часу переможць не здавав собі справи з цього, що найвищу ціну має кожний його бранець. Із припиненням авіаства та канібалізму зросло невилічність. У висліді, невилічність причинилося до піднесення моралі.

Після появи „Нашої орієнтальної спадщини“ (1935), науковий світ виявив сумнів, чи автори зможуть свій смисливий та грандіозний задум довести до кінця. Цінність цього тому та наступних томів, ґрунтується не лише на його науковій, але й літературній вартості.

В інтерпретації історії світу, Дюранти користується методом, що її вони називають „інтегральною історією“.

Вона характеристична представленням усіх фаз культури кожної доби, в якій вони пов'язують історичний образ із літературною розповіддю. У висліді, вони виткали чудовий килим усіх аспектів цивілізації, державотворчості, війни, економіки, моралі, науки, літератури, мистецтва та філософії.

У 11-ом томі, „Життя Греції“, представлена історія Геллади від кретенської, чи пак єгейської імперії до залишків грецької свободи, розчавленої колесами римських колісниць.

Розповідь цієї історії доходить до зеніту в Усторіччя п. Х., в Атенях за часів Перікла, який станув віч-на-віч з тією самою проблемою безробіття, що її розв'язав, по своїм виборі на президента ЗСА, Франклін Д. Рузвельт при допомозі „Воркс Іраджектс Адміністрейшен“ (WIA). Таким проектом публічних робіт, за часів Перікла, була будова Партенону в Атенях.

Ще ніколи, від появи 8-томової історії Магаффі, ніякий історик не спромігся накреслити таку сміливу, скомпліковану структуру грецької цивілізації, що поклати свій чар на кожну освічену генерацію мислителів і мрійників цілого світу.

У 11-ом томі „Цезар і Христос“ письменники намагалися розв'язати проблему, над якою роздумували історики на протязі багатьох століть, а саме, причину примсмерку та упадку римської імперії. На думку Дюранти та його дружини, причиною упадку Риму була боротьба класів, коштовні війни, великі податки, бюрократичний деспотизм та упадок торгівлі.

Найбільшим, проте, досягненням Риму було те, що по підкоренні Середземноморського світу, він зумів присвоїти собі його культуру, давши йому, в заміну, правопорядок, добробут і мир.

Том IV „Доба Віри“ охоплює протяз часу від римського цисаря Константина (325 п.Х.) до Данте Алієрі (1300). Цей том включав драматичну історію св. Августина, Гіпаліа, Юстиніана, Мохаммеда, Гарун-аль-Рашида, Омара Каяма, Раджера Бейкона та інших. Аналіз д-ра Дюранти томи з Аквіну та його творів, незвичайно глибока та прониклива. Йому вдалося погодити Аристотеля з християнством, але у висліді цієї спроби, він впровадив розум, як бранця до

„Цитаделі Віри“, що в своїм тріумфі зготовив кінець Добі Віри.

У 11-ом томі, „Ренесанс“, д-р Дюранти проводить студію економічних основ та піднос розвитку індустрії та ступінь банкових родин (Медичі), конфлікту світу праці і капіталу на терені Флоренції, Мілану, Мантуї, Феррари, Венеції, Неаполі, Падви, Болонії та Риму. В кожнім з тих міст ми слідкуємо за мерехтливими видовищами князів, герцогів, королів, дожив з участю поетів, науковців, філософів, мистецтв та архітектів. Ми бачимо кризь перспективу його притаманної манери, моралі, любови, пошесті, голоду і смерті, справжній зміст доби — еманісація поодиноких людей та світанок модерного світу, який не тільки з відродженням, але з дозріванням культури (майже сплінулого блиску), що по відродженні класичної цивілізації, закінчила панування орієнтального світогляду в Європі.

У 11-ом томі, „Реформація“, Дюранти проводить тонку аналізу ідей віри та приголошених, світових конфліктів доби Реформації від Вільфреда до Кальвіна. В тім томі ми знаходимо справжній калейдоскоп постатей, таких як: Гусс, Жанна Д'Арк, Фердинанд, Ізабелла, Колумб, Магеллан, Генріх VIII, Таммерлян, Рабле, Гуттенберг, Коперник, Ігнатій Лойола та Тереса з Авілью. Впродовж цього тому пливе рвучким струмком дія минулого і теперішнього, розвинена перед нашими очима, рукою майстра в відповідній перспективі.

У 11-ом томі, „Доба Розуму починається“, маємо знову мерехтливий опис бурхливого історичного релігійного змагання та розвитку науки, від англійської королеви Єлизавети I (1558) до смерті Декарта (1650), пов'язані з такими прізвищами, як: Бейкон, Шекспір, Галілео, Рембрандт, Рубенс, та Ван Дайк.

Поруч воєнних конфліктів, автор ознайомлює читача з розвитком науки та філософії (Кеплер, Галілео, Бруно та Дарт), винаходом мікроскопу, телескопу, термометру, логаритму та законів поруху планет.

Доба Розуму, це час в якому, на місці пересудів та невігластва, приходить наука, філософія та знання, що дають почин до народження нової модерної Європи.

У 11-ом томі „Доба Люї XIV“, охоплює період від 1648-1715 року, цебто відповідника часу панування Хмельського і Мазепи. Але в тому часі, коли Україна намагалася стражити зі себе імперіалістичне ярмо Польщі та Москви, у Франції, під патронатом Люї XIV, чи як його тоді називали, „Королем — Сонцем“, розвивалися такі індивідуальності, як Расін, Мольєр, Паскаль, чи Сабін'є. З Франції переносить Дюранти читача до Голландії, до хатніх ідилій Вермера, будови гробель над морем та висилки „стад-голлера“ до Англії для номінації на голландського короля. В Англії познайомлюємося з пуританами, Кромвелем та з мерехтливим літературною кар'єрою Мільтона та Джонатана Свіфта.

IX — 11-ий том — „Доба Вольтера“ це біографія великої людини та доби, що була провісником Французької Революції. Це доба, в якій підкупство та розпуста маршували рука в руку з вигладженими манерами та мистецтвом. Ця Доба — це також сага Джона Ло, хитрого шотландського банкіра, фінансова система якого доправадила Францію до банкрутства. На тлі цієї доби накреслює автор постать молодого, інтелектуального та блискучого сатирика Вольтера, його кар'єру та мандрівку від двора до салонів, з салони до театру, з театру до Бастілії, його „видворення“ до Англії та її життя на світанку Індустриальної Революції.

Вольтер ми бачимо знову у Франції, за часів панування Люї XV, його романс з пані Шателєр, його поїздки до Німеччини та Австрії та знайомство з такими людьми, як Йоганн Себастьян Бах, Фрідріх Великий та Марія Тереса. З усіх томів його епохальної „Історії Цивілізації“ том X — „Роса та Революція“ слід уважати справжнім шедевром. Уже перший параграф цього тому затронує увагу його поважного читача, в якому написано: „Як це сталося, що убога людина, що втратила свою матір при народженні, покнута своїм батьком напризволяще, заатакована важкою упорюкоюю недугою, відкинула суспільством, Вольтером, Ділеротом та Енциклопедистами, гонена, з місця на місце, як небезпечний бунтівник та злочинець, зуміла по своїй смерті здобути тріумф над Вольтером ожити релігійно-піднесити мораль у Франції, одухотворити романтичну течію та Французьку Революцію, вплинути на

(Закінчення на стор. 3)

АДМІНІСТРАЦІЯ ПРЕЗИДЕНТА КАРТЕРА перевірила новий договір сталеварних компаній з профспілкою сталеварів і ствердила, що, хоч сталевари дістали значну підвишку, однак вона зовсім вміщується в ті рамки, які встановила адміністрація.

КАНАДСЬКІ НАФТОВІ ФІРМИ РОЗПОЧИНАЮТЬ великі верчення в озери Ірі і на його берегах. Згідно з геологічними даними, район озера Ірі повинен містити поважні нафтові резерви. На підставі обопального домовлення ЗСА і Канади, обидві сторони переведуть пробні верчення по своєму боці. По американському боці йде підготовка до них.

1-ий відділ СУА в Нью-Йорку, Н. Й.

Домівка СУА, 108 Друга Авеню, Нью-Йорк, Н. Й.
Неділя, 4 травня 1980 р., год. 1:30 по пол.

СПОГАДИ ПРО ВОЛОДИМИРА ІВАСЮКА

В ПРОГРАМІ: спогади, платівки В. Івасюка — ред. ВІТАЛІЙ ЛЕХТЕР, деклямації молоді.

Членок СУА та Гостей широкі запрошує —
УПРАВА ВІДДІЛУ

ПОВІДОМЛЕННЯ-ЗАПРОШЕННЯ

Подаємо до відома Українського Громадянства, що з дозволу Його Високочесного Митрополита Мирослава Любачівського та з ініціативи та дозволу Впр. о. Митрата Володимира Білінського, параха церкви св. Миколая в Пассейку, Н. Дж.
18-го травня 1980 року
прибуде до цієї Церкви

із своїм Духовенством Пресвітерський
Владика ПЕТРО еп. Євстахійський
який у супроводі Духовенства відправляє о год. 11-й
АРХІЄРЕЙСЬКУ СЛУЖБУ БОЖУ
в часі якої піднесе

до сану архимандрита о. ігумена
ПАВЛА (Ямника)

По Службі Божій відбудеться
СОБОРНА ПАНАХИДА

за помордованих Митрополитів, Архієпископів, Єпископів,
Духовенства та Вірних: Митрополита Мученика Василя Липківського, Митрополита Слугу Божого Андрія Шептицького та всіх ісповідників Христової Віри в Україні.

На цю ІСТОРИЧНУ ЦЕРЕМОНІЮ запрошуємо Громадян-
оох вірників, представників усіх Організацій, Пресу,
організації Молоді.

По відправі відбудеться УРОЧИСТА ТРАПЕЗА
в ШКІПНІЙ ЗАПІ.

НАСТОЯТЕЛЬ

Ім'я та прізвище

Прийме участь у трапезі осіб

Відповідь надіслати найпізніше до 8-го травня, 1980 р. Відти-
нок відіати й переслати на адресу: Mr. Wasyl Lenyk,
67 Newark Avenue, Wayne, N.J. 07470.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ в Нью-Йорку

136 Друга Авеню, 2-й поверх
(ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ)

П'ятниця, 2-го травня 1980 року, о годині 7:30 веч.

ДАМ'ЯН ЛІЩИНСЬКИЙ

РЕПОРТАЖ ІЛЮСТРОВАНІЙ ПРОЗІРКАМИ:

„ПОДОРОЖ ПО МЕХІКО”

(Маї, Тольтеки і Мехіканські Гуцули)

Управа Української Вільної Академії Наук у США

повідомляє, що

в суботу, 17-го травня 1980 року
в приміщенні Українського Інституту Америки
(2 Іст 79-та вул., Нью-Йорк, Н. Й.)
відбудеться

УРОЧИСТЕ ВІДЗНАЧЕННЯ

30-ЛІТТЯ

УКРАЇНСЬКОЇ ВІЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК у США

ПРОГРАМА:

1-3:00 год. по полудні — ПЕРША ЧАСТИНА

Відкриття ЯРОСЛАВ БІЛІНСЬКИЙ (Делаварський університет)

„Що таке історія України?” ОМЕЛЯН ПІЦІК (Гарвардський університет)

„Із спостережень над творами Г. Сковороди” ЮРІЙ ШЕВЕЛЬОВ (Колумбійський університет)

„Українська Гельсінкська Група” ЯРОСЛАВ БІЛІНСЬКИЙ (Делаварський університет)

Керівник Першої частини ОЛЕГ ФЕДІШИН (Стетен Айленд коледж, Міський університет Нью-Йорку)

3-4:00 год. по полудні — ДРУГА ЧАСТИНА

„30 років праці Академії” ВАСИЛЬ ОМЕЛЬЧЕНКО (Гантер коледж, Міський університет Нью-Йорку)

Привітання

4-4:30 по полудні — МИСТЕЦЬКА ЧАСТИНА

ЛІНА БЕЛЮЦЬ Художнє читання

Т. Шевченко, Л. Костенко, В. Симоненко

ЮЛІАНА ОСІНЧУК Фортепіано

Ноктюрн оп. 9 — М. Лисенко, 4-те Скерцо оп. 54 — Ф. Шопен, Гуцульська фантазія — Ю. Осінчук.

4:30 — 7:00 год. веч. — ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ з ПЕРЕКУСОЮ

Вступ 10 дол. від особи, студенти і пенсіонери 5 дол.

ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА при УКРАЇНСЬКІЙ КАТОЛИЦЬКІЙ ЦЕРКВІ СВ. ВОЛОДИМИРА в ГЕМСТЕДІ — влаштовує

ЗАБАВУ з нагоди ДНЯ МАТЕРІ

СУБОТА, 10-го ТРАВНЯ 1980 р., год. 9:30 веч.

Зал ПАРАФІАЛЬНОГО ЦЕНТРУ Укр. Кат. Церкви СВ. ВОЛОДИМИРА, 226 Uniondale Avenue, UNIONDALE, L.I., N.Y.

Вступ: дорослі \$8.00, студенти \$2.00.

ІСТОРІЯ ЦИВІЛІЗАЦІЇ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

філософію Канта та Шопенгауера, творчість Шіллера, Гете Байрона, соціалізм Маркса, стику Толстого та виявляти більший вплив на наступні покоління за його небуття письменника, чи філософа ХУІІІ сторіччя.

По появі Х — го тому „Руссо та Революція”, Дюранти склали обтінцію, що це останній том їх великої „Історії Цивілізації”. Але мабуть вони стомилися своїм нещавим та непривичним дозвіллям, бо кілька років пізніше написали останній том, ХІ — й з черги п. з. „Доба Наполеона”, що становить завершення унікальної праці Вілла та Аріелі Дюранти, учених і письменників.

ХІ — й том „Історії Цивілізації” слід уважати, як всі попередні томи, окремим класичним для себе твором. Ця книга — це велике полотно, яке Дюранти розмальовують перед очима читача живим та місцями мерехтливим стилем. Перед нами, немов в калейдоскопі, пересуваються постаті Робесп'єра, Марії Антуанетти, Гетте, Гебеля, Бетговена, Байрона, Шеллі, Меттерніха та Таллейранда. Але центральною постаттю, що найбільш привертає увагу читача, це постать Наполеона Бонапарте.

Коли більшість істориків обвинувачує Наполеона за його тиранство, Дюранти добирають у нього багато шляхетних прикмет. Вони ставлять його спадщину в формі усталення політичної стійкості, відродження моральності, замінення феодалізму рівністю прав, врешті модернізацію та кодифікацію законів.

Проте, на думку Дюранти, Наполеон не був тій добі найбільш потужною та вирішальною силою. Сильнішою за нього була Індустріальна Революція, що збагатила Англію до тієї міри, що вона була спроможна фінансувати війну, зумовити упадок Наполеона та зробити Європу потугою, що заволоділа цілим світом.

Погляд Дюранти на історію, здебільша позитивний. У протилежності до Волтера та Гіббона, які вважали історію записом злочинів та безумств людства, вони вважають її записом діяльності державних великих мужів, геніїв літератури, мистецтва, знання філософії та модерного надхнення.

Говорячи про теперішнє та майбутнє, вони вважають, що нація, яка втратила волю до боротьби, навіть за помилкову справу, може втратити також почуття своєї життєздатності. За приклад може правити остання війна Америки у В'єтнамі.

24-ий відділ СУА в Елізабет, Н. Дж.

запрошує на

ВИСТАВКУ ЛЯЛЬКОВОГО ТЕАТРУ

83-го відділу Союзу Українок Америки

під керівництвом О. Гаєцької

В ПРОГРАМІ:

„КАЗКА ПРО ПЕЛЕКУ І ПАВЛИКА МАНДРИВНИКА” — Івана Багряного

МІСЦЕ: мала церковна зала

309 Grier Avenue, ELIZABETH, N.J.

ЧАС: неділя, 4 травня ц. р., год. 3-тя по пол.

ПІСЛЯ ВИСТАВКИ ВІДБУДЕТЬСЯ ПЕРЕКУСКА ДЛЯ ДІТЕЙ

Ансамбль „Україна” з Чикаго в Боффало

Боффало (О.З.). — Український танцювальний ансамбль „Україна” з Чикаго виступив тут у суботу 19-го квітня з власною програмою в залі середньої школи при Елмвуд вулиці. Танцювальний ансамбль складається з двох груп, старшої — „Україна”, і молодшої — „Водограй”, хоч ззовні не завжди можна визначити меж між обома групами. Бо молоденки й бистрі рухи затирають різницю. Ансамбль веде Євген Літвінов, балетмайстер з Одеси, що одночасно керує малою оркестрою з п'яти музикантів.

Програму вивопило 12 танкових точок: Русничок (привіт), Весілля, Гуцульське, Вечір над Дніпром, По дорозі з базару, Коло, Українська в'язанка — у першій частині, а у другій — Закарпатське, Гопак, Зустріч, Тропотанка, Запорожець.

Уся танцювальна група, в числі біля 70 осіб, виступає в гарних народних барвистих строях, які декілька разів змінювали. Барви і стилі стрій ловлять за очі, зокрема в збірних виступах, коли вбрання, кроки і рухи виконавців

зливаються в одну гармонійну цілість. Малих недотуги, коли зважити, що це не фаховий ансамбль і працює щойно два роки. Програма була дещо перерахована і втомлювала мабуть глядачів, а про виконавців і не згадувати, тим більше, що деякі точки програми мали майже цирковий характер. Точку програми „Вечір над Дніпром” можливо можна було б упустити, хоч вона була добре виконана, але з цілістю програми не пов'язана. Також гуцульський аркан не був стилем арканом, як ми його знаємо.

Програму доповнив виступ співачки Лариси Спрікут, яка під акомпан'ямент Ерни Куляє виконала чотири програмові пісні, пов'язані з цілістю програми, та наддає — пісню „Аве Марія”, яка до цілість програми таки не підходила.

Назагал вечір зробив гарне враження як цілість і притягнув численну публіку, а найважніше показав нашу молодь у її культурній праці, а також вислід праці їхнього вчителя балетмайстра Є. Літвінова.

Про св. п. інж. В. Рижевського

У „Свободі” 16-го квітня 1980 р. була надрукована стаття ред. В. Качмара п.н. „Світлій пам'яті інж. Василя Рижевського”, в якому є неточності.

Ред. В. Качмар висловив там здогад, що св. п. інж. В. Рижевський був співорганізатором Товариства Українських Інженерів у ЗСА і був його чи не першим головою.

Цей здогад є тільки здогадом, але незгідним з дійсністю. ТУІА було зоргані-

зоване в 1948 р., а в тім часі св. п. інж. В. Рижевський жив ще в Німеччині (Дермангорт б. Бремену) і не брав участі в організації ТУІА і не був першим його головою. Він був обраний на голову заг. зборами ТУІА в 1958 р.

Також ред. В. Качмар не згадав, що в 1952 р. інж. В. Рижевський був найменованим почесним членом ТУІА.

Володимир Богачевський

ВЕЛИКА ГРА

(Закінчення зі ст. 2-ої)

великій мірі невинуватим; відносини в Лівії, Іраку, Ірані, Лівані, навіть Сирії вивірають до дальших подій і рішень. І власне в центрі тих рішень є для Садата Єгипет.

В Бегіна справа вужча і тяжча: забезпечити місце під сонцем для свого народу. Колись французький письменник Шаміссо, унікаючи невістих для нього, як для аристократа, наслідків французької революції, опинився у Німеччині і став німецьким письменником. А трагедію свою він описав як трагедію

„людини без тіні”. Жиди стали були народом „без землі під ногами”, що й стало джерелом безконечних терпіння протягом майже двох тисяч років. Тепер вони рішені це змінити. Цьому рішенню немає цін. І Бегін є консеквентним реалізатором того рішення, не зважаючи на спротиви і жертви.

Головною загрозою однакою плямам Садата, як і плямам Бегіна є Росія, яка хоче щільно тому обширювати накинута свою волю. На цій лінії йде боротьба і на цій лінії вона знайде своє вирішення.

У Сороковий день СМЕРТИ

бл. п.

АННИ (НУСЯ) СТАНІСЛАВСЬКОЇ

б. членки 10-го відділу ОДВУ в Нью-Йорку

і Українського Золотого Хреста

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА

в неділю, 4 травня 1980 р., о год. 10-й ранку

в українській православної церкви

Всіх Святих в Нью-Йорку, Н. Й.

206 Іст 11-та вул.

про що повідомляють:

РОЗАЛІЯ ФЕДІШИНСЬКА

І ПРИЯТЕЛІ

У глибокому смутку повідомляємо родину і Знайомих, що в неділю, 27-го квітня 1980 року, о год. 10-й веч., упокоїлась в Бозі.

наша Найдорожча МАМА І БАБУНЯ

бл. п.

ЕВГЕНІЯ ДМИТРІВ

проживши 87 р., народжена в Бучачі, Україна, кол. членка Союзу Українок Америки.

ПАНАХИДА у вівторок, 29-го квітня 1980 р., о год. 8-й веч. в похоронному заведенні І. Ковальчика при 129 Grand Street, Jersey City, N.J.

ПОХОРОН в середу, 30-го квітня 1980 р., о год. 9-й ранку, з церкви св. Петра і Павла при Бентлей Авеню в Джерзі Сіті, Н. Дж., на цвинтар Hillside Cemetery

Горем прибиті:

донька — ОЛІА
син — СТЕФАН з дружиною ГАНЕЮ
І ВНУКИ

В глибокому смутку повідомляємо родину і Знайомих, що 28-го квітня 1980 р., у Мамі Біч, Флориди, на 90-му році життя, упокоїлась в Бозі.

наша Найдорожча МАМА, БАБУНЯ, ПРАБАБУНЯ І БРАТОВА

бл. п.

МАРІЯ ГАЛАН ГАРБУЗ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — в п'ятницю, 2-го травня 1980 р., о год. 7:30 веч. — ПАРАСТАС

в похоронному заведенні І. Гасина, 42-44 Old York Rd. у Фліддельфі, Па.

ПОХОРОН в суботу, 3-го травня 1980 р., о год. 8:30 ранку з цього ж похоронного заведення до церкви Царя Христа, а відтак на український цвинтар на Факс Чейсі.

Залишені у великому смутку:

донька — ОЛІГА з чоловіком МИХАЙЛОМ КОВАЛЬЧУКОМ
внуки — РОМАН, НАТАЛКА І ОРЕСТ з родинами
правнуки — РОМАН, ЮРІЙ, АННА, ГРИГОРІЙ, МИХАЙЛО
І ХРИСТИНА
братова — ЯРОСЛАВА ГАЛАН з родиною
та Знайоми і Приятелі
ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСОЮЗУ!

Окружний з'їзд СВА в Чикаго

Сімнадцятий Окружний з'їзд СВА в Чикаго відбувся в неділю 24-го лютого. Голова Окружної управи Марія Семків молитовно офіційно відкрила з'їзд і привітала представників Головної Управи СВА: організації референтку Ірину Кіндрачук і культурно-освітню референтку Дарію Маркус, голови Відділів, делегатів, гостей. Відтак прочитала письмові привітання від тих Відділів, які не мали можливості прислати своїх делегатів з причини далекого віддалення. Голова проголосила з'їзд правомочним. Заступників було 12 Відділів, 47 делегатів.

Дальше ведення з'їзду передала президія в складі: голова — Марія Юзефович, секретарка — Марія Ріпецька. Після відчитання порядку нарад та вибору комісії: верифікаційної, перевірочної протоколу та ухвал, голова призвела представників членів номінаційної комісії, в склад якої входили голови Відділів під керівництвом Віри Болдирчук. Відтак приступлено до звітування голів окремих Відділів — 10 осіб.

Надісланий звіт голови 110 Відділу Ірини Криворучко з Міністерства прочитала Марія Семків, а за 51 Відділ — Мілвокі — Марія Наваринська. Звітували також члени управи та її референтки.

Після звітування вшановано однохвилинною мовчанкою пам'ять проф. Людмили Кодельської, голови 84 Відділу, яка відійшла у вічність 1-го листопада 1979 року. Прослухавши її звіт, голова президії зауважила, що наша Округа вивчала з своїх завдань якнайкраще на кожній відтинку як жіночого, так і загальногромадського життя.

Дискусія по звітуванні внесла багато нового та практичного у працю організації. Звіт контрольної комісії подавала Уляна Терлецька, верифікаційної — Віра Маркевич. Євстахія Струтинська звітувала за комісію перевірки протоколу попереднього Окружного з'їзду, який прийнято одностайно. Внесок на уділення абсолютної уступки управи подавала голова У. Терлецька, що його прийнято із подякою і признанням за виконану працю.

Після обідньої перерви присутні з увагою вислухали слово представників Централі СВА І. Кіндрачук, яка привітала з'їзд від Централі, подавала думку відносно дальшої діяльності СВА та закликала до посилення праці в напрямі приєднання вільних членів далекого віддалення від українських осередків. До цього управи всіх Відділів повинні мати свою організаційну референтку.

Український Музей у Нью-Йорку постійно розвивається завдяки нашій підтримці матеріальній і моральній. Слід подбати надальше, щоб кожний Відділ був членом Музею, як також індивідуальні члени, та привітати все українське громадянство до розбудови нашого Музею. Ірина Кіндрачук просила про підтримку журналу „Наше Життя“ для якого треба придбувати нових передплатників і складати пожертви на

Роман Турянська

Високі гості в Інституті Липинського

Філадельфія (СЕДІ). — Третього дня Великодня, у вівторок, 8-го квітня ц.р., Східно-Європейський Дослідний Інститут ім. Вячеслава Липинського удостоївся відвідин Вельможної пані Гетьманівни Олени Отт-Скоропадської та її чоловіка пана Людвика Отта, які живуть постійно у Швайцарії.

Були це перші відвідини, якщо мова про установу, високих гостей у їхній подорожі по Північно-американському континенті в родинних справах. Їхній приїзд до Філадельфії, зустрічі та прийняття мали приватний характер і відбулися в доволі вузькому колі осіб, пов'язаних з Інститутом, передусім з дирекцією Інституту, науковими співробітниками, меценатами і фундаторами.

Перша зустріч і привітання відбулися в новому будинку Інституту при 469 Флімінгтон вул., між годинами 2-ю і 4:30; друга: у формі спільної вечері цього ж дня між годинами 6-9 у добром фідельфійському Фермонт-готелі, а третя, вже цілком ділова розмова з участю чотирьох членів дирекції Інституту в готельному апартаменті Гостей у цьому ж готелі, в середу 9-го квітня, в передполудневих годинах.

Головний директор Інституту і один з редакторів його видань — вітав Гостей від імені дирекції та всього його членства — як інститутських хитрорів і добродіїв, що ще в 1978 році передали Інституту великий і цінний архів гетьманів Павла Скоропадського та його Родини. Особливе привітання було адресоване до Вельможної пані Гетьманівни Олени, як єдиного живого нащадка історичного і панівного українського роду Скоропадських. Під час спільної вечері вітали Гостей також проф.

Померла Євгенія Дмитрів, заслужена громадянка

Джерзі Сіті. — Минулої неділі, 27-го квітня, тут померла на 87-му році життя св. п. Євгенія Дмитрів, одна із тих заслужених наших громадян-піонерок, які допомагали будувати і оформлювати Американську Україну. Уже перед Другою світовою війною в домі Дмитрівих в Джерзі Сіті часто відбували свої зустрічі місцеві і позаміські діячі, частим гостем у тому домі був св. п. д-р Лука Мишуга, а після війни, і головним чином, тоді дуже активний в рядах Ліги Української Молоді Північної Америки,

Померла Олена Степанік

Чотири дні після паралічу частини тіла неочікувано померла у Клівленді, Огайо, 10-квітня культурна діячка з першої імміграції Олена з Полісевичів Степанік, авторка книжки віршів „Пісні і думи з Огайо“ (1950, ст. 111) Народилася вона 15-го липня 1898 року в Кристинополі біля Сокала з родинною еміграцією до Клівленду в 1913 році. Після одруження в 1917 році з Григорієм Степаніком подружжя стало активними діячами Клівлендської громади у рамках багатьох товариств (УНДІМ, Хор, Драматичний гурток, УНС-Відділ „Сокіл“ з. 336, СВА, УРСР, Український культурний гурток), комітетів і православної парафії св. Володимира. Подружжя заслужило вдячний спомина від тих скитальців, які одержали від Степаніків допомогу в їх перших місяцях після приїзду з табору. На Українському Жіночому Світовому Конгресі у Філадельфії в 1948 р. вона була однією з секретарок.

С. Кіста

ПЕРЕВЕЗЕННЯ ВЖЕ ВИКОРИСТАНОГО пального з атомових реакторів через населені території було раніше майже повністю заборонено в США, але в четвер, 24-го квітня, у Вашингтоні Комісія ядерного регулювання ухвалила, що такі перевезення можна робити, чи то через населені пункти, чи обминаючи їх, коли такий транспорт супроводить озброєний ескорт.

В ІНДІАНСЬКОМУ РЕЗЕРВАТІ У ФОРТ Голл, Айдаго вогонь у вівторок 22-го квітня, що розпочався з навмисного підпалу на хімічному складі, своїм отруйним димом спричинив евакуацію трьох сот мешканців резервату і поранив 29 осіб. На складі було сільсько-господарське удобрення і хімікалії проти комах. Дороги до резервату тепер зачинено, поки буде закінчене дослідження причини докляття.

Буря утруднює переїзд втікачів з Куби

Кі Вест, Фла. — Сотні кубинських втікачів пропали без сліду у бурхливих водах Флоридського протоку у наслідок бурі, хоч деяким пощастило добитися до берегів Флориди при допомозі Прибережної сторожі ЗСА.

У понеділок, 28-го квітня, Прибережна сторожа витягнула з води тіла двох кубинських американців, які втопилися в морі на Кубу, та їхній розбитий бурхливими хвилями малий спортивний човен. Крім того, до порту Кі Вест, Сторожа постійно притягає малі рибальські човни, що їх або сконфісковано, або перевезено на водах Флоридської протоки.

Щоб запобігти трагічним випадкам, Уряд ЗСА приміноє щораз-то гостріші заходи. У понеділок Прибережна сторожа сконфісковувала два великі рибальські човни, які раніше привезли з Куби 507 втікачів. З води витягнуто 44 особи після того, як їхні човни розбили хвилі.

Проти строгих заходів влади гостро виступили кубинські американці, переважно ряд демонстрацій у Маямі і Кі Вест. З уваги на критичну ситуацію Федеральне Бюро Інвестицій вислало додаткових службовців, щоб ґрунтовно перевірили напливових втікачів з Куби, побоюючись, що серед них можуть бути злочинці і агенти.

Цілий ряд малих човнів, які виплили раніше з кубинського порту Марієль, гойдалися порожні на 20-футових хвилях, а втікачі, які виплили ними прибережної сторожа не могла знайти, не зважаючи на спільні зусилля американських і кубинських морських. Одні і другі чули сигнали більшого рибальського човна з

Відбудеться зустріч польських і українських лікарів — ПЛТА і УЛТПА

Нью Йорк (д-р М.Д.). — В суботу 3-го травня, о год. 7-й вечора відбудуться в Українському Інституті Американській Східно-Європейської Медичини зустрічі польських і українських лікарів (ПЛТА) і Польського Лікарського Товариства Америки (УЛТПА). Повідомитиме д-р Юрій Савицький на тему „Народовідчуження — необхідний засіб розвитку національної особистості“. Д-р Савицький з Грінвіч, Конн., є спеціалістом у лікарні Св. Вінсента в Нью Йорку та успішно доповідав на цю тему в катедрі св. Володимира в Стемфорд, Конн. Другим доповідачем буде наш хірург д-р Борис Філіпчук з Пассейку, Н. Дж., який поділиться з присутніми спогадами та висловами про свого свояка Кароля Войти-

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

ДОПОВІДЬ Д-РА І. ЛИСЬКА — РУДИНСЬКОГО

Нью Йорк, Н. Й. — Українська Вільна Академія Наук у ЗСА влаштує в неділю, 4-го травня ц.р. о год. 2-й по полудні в приміщенні Академії при 206 Захід 100-та вулиця — доповідь д-ра Івана Лиська-Рудинського, професора історії в Альбертському університеті в Канаді на тему: „Забуті предтеча українського націоналізму: Францішек Духінський та його українська теорія“. Після доповіді — запити.

ПАНЕЛЬ — „ЖІНКИ В УКРАЇНІ“

Мейлвуд, Н. Дж. — В суботу, 3-го травня ц.р. о год. 6-й вечора тут в залі церкви св. Вознесіння при 650 Ірвінгтон свено відбудеться заходом 75-го Відділу Союзу Українців Америки — панель п.з. „Жінки в Україні“. Панелістками будуть: Надія Світлична, Раїса Мороз і д-р Ніна Строката-Караванська.

МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА

Дженкінгс, Па. — Месор Джуніор коледж влаштує мистецьку виставку Ярослава Стадника і Слави Геруля, яка відбудеться в неділю, 4-го травня 1980 р. у 4-й годині по полудні в будинку бібліотеки колед-

Яка найвища пенсія для родини?

Існує найвища пенсія для родини робітника, яку родина дістає в місячних ратах. Це зарядження введено для того, щоб пенсія родині не перевищала біжучий зарібок робітника. Сьогодні найвища пенсія для родини вносить коло 160 відсотків нормального зарібоку працюючого. Найвищу пенсію осягає родина тоді, коли робітник і два члени його родини одержують пенсію. Якщо більше осіб одержують пенсію на рахунок того самого робітника, тоді кожного чек, крім чеку самого робітника, буде зменшений так, щоб ціла сума пенсій не перевищала вищезгаданого максимуму. Найвища винагорода дається також при винагородженні із-за хороби, а також для спадкоємців, про що буде розмова пізніше. Ось кілька питань і відповідей відносно пенсійних винагород, що їх передбачає закон Соціального забезпечення:

1. Чи вигідно виходити на пенсію в 62 роки життя? — Головна користь у тому є, що можна довший час діставати пенсію. Надія на довше життя для чоловіків, яким сповнилося 65 років, тепер є 13.7 року, а для жінок, яким сповнилося 65 років, 17.7 року. Щоправда, найбільшою некористю йти на пенсію в 62 роки є те, що пенсія буде назавжди зменшена. Зниження пенсії робітника через його передчасний вихід на пенсію, однак, не обнищить пенсії його дружини і дітей. Вони далі дістануть той відсоток його зарібоку, як і тоді, коли б він вийшов на пенсію в 65 років. Сьогодні більшість робітників вирішують виходити на пенсію в 62 роки. Вони вважають, що життя є коротке і нема причини чекати до 65 року життя навіть, якщо тоді буде вища пенсія. Медікер не починається, однак, пер 65 роком життя.

2. Яку користь може мати робітник, що більше працює після 65-го року життя? — Коли хтось працює далі після 65 року життя і не бере пенсії, йому належатиме під вишка ти відсотки, до 15% найвище, поміж 65 роком і 70-м, якщо він осягне 65 років у 1981 році.

3. Яка умова піднести пенсію того, хто вже вийшов на пенсію? — Коли хтось стане незділним до праці, вийшовши на пенсію у 62 роки, а ще не осягнув — 65 років життя, його хорова пенсія буде вища, як та, що він мав би дістати, вийшовши на пенсію у 62 роки життя.

4. Чи може жінка, маючи 62 роки, жадати пенсію за рахунок свого чоловіка, який вже осягнув 65 років життя, але ще не є на пенсії? — Ні але його жінка може дістати пенсію на свій власний рахунок, хоча її чоловік йтиме на пенсію аж після 65-го року життя.

5. Що станеться, якщо обсяг, і чоловік і його жінка, йдуть на пенсію кожне на власний рахунок? — Кожне з них може дістати пенсію на власний рахунок, якщо пенсія найвища. Однак, коли жінка дістане на її рахунок 150 дол. місячно, а на рахунок свого чоловіка, вона дістане 6 200 дол. місячно, наприклад, тоді вона дістане вищу суму з цих двох, тобто 200 дол. місячно.

6. Чи пенсіюване подружжя може кожне діставати окремо чек? — Так. Якщо вони рішають брати один чек, то обсяг його мусьят підписати.

7. Чи може особа діставати пенсію Соціального забезпечення, яка ніколи не вплатала нічого до Соціального забезпечення? — Так.

Микола Шпінто

BAKKA COMPANY
REPAIRMENT STORE
48 East 7th St.
Tel.: GR 3-3526, New York, 10003

КЕРАМІКА, ОБІДОВИ
КОМПЛЕТИ (сервіс),
чудові озори, дешево в АРЦІ.

• ДО ВІНАЙМУ •

ДО ВІНАЙМУ в ЙОНКЕРСІ
5 КІМНАТ
в 2-род. домі, тиха околиця.
Електрика і газ, включно.
Побажані дорослі.
Тел.: (914) 476-1603

HELP WANTED

SURVEYOR PARTY CHIEFS
Transit-persons, experienced — surveying draftsman experienced in surveying/drafting.
(516) 921-2211

• РІЗНЕ •

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних гранітів, ставимо на центральні св. Андрія в Бавені Бруку і св. Духа — алмазосліди на фірма

К. М. КАРДОВИЧ І
ВОЛОДИМИР БЕЛЯНСЬКИЙ
CONSTANTINE M. KARDOVICH
WALTER BIELANSKI

CYPRESS HILLS MONUMENTS
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (212) 277-2332

Відкрито в кожний день, в суботу, включно, від 9-5 по полудні в неділю 10-4 по пол.

На бажаючих і для вигоди клієнтів, радо з'їдемо до Вашого дому з проектами і порадами.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуговування ПІДПРА І ЧЕСНО.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на центральні в Бавені Бруку і перенесенням тіл з інших останків з різних країн світу.

801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА КРЕДИТИВКА В НЬО ЙОРКУ

подає до відома всім своїм Членам, що починаючи від 1-го квітня 1980 р., платитиме 7% від оценок (квартально).

- Життєве забезпечення до 2,000 дол.
- Позики забезпечені безкоштовно до 10,000 дол.
- Продаємо Американ Експрес грошові перекази (Моні ордер), оплата мінімальна: 25 \$ аж до 500 дол.
- Рівног продаємо Американ Травелінг Чекс (Оплата — 1% від суми чека)
- Усі оценокні забезпечені до суми 100,000 дол
- У нас можна відкрити пенсійнеkonto IPA
- Видаємо різні позики. За позики забезпечені укладами, побидаємо тільки 10.8% річно.

Пам'ятайте ключ:
„Свій до свого, а не чужого“.

Наша адреса: 304 East 9th Street, New York, N.Y. 10003

Адреса для листування: P.O. Box 160, Cooper Station, New York, N.Y. 10276

Управа

HNIZDOVSKY
WOODCUTS, 1944 - 1975

A Catalogue Raisonné by ABE M. TAHIR, Jr. with a foreword by PETER A. WICK and an autobiographical essay by JACQUES HNIZDOVSKY
Price \$25.00 hard bound. Postage and handling one dollar.
New Jersey residents add 5% sales tax.

СВОБОДА BOOKSTORE
Jersey City, N.J. 07303